פסחים צט

הבאת ברייתא:

מי אמר מה?	הדין
אמר להן ואמרו לו	אוכל מן הראשון
לא אמר להן ולא אמרו לו	אינן אחראין זה לזה
מכאן אמרו חכמים: יפה שתיקה לחכמים, קל וחומר לטפשים, שנאמר *אוי מחריש חכם יחשב*	

שנים שנתערבו פסחיהן - זה מושך לו אחד, וזה מושך לו אחד. זה ממנה עמו אחד מן השוק, וזה ממנה עמו אחד מן השוק. זה בא אצל זה, וזה בא אצל זה. וכך הם אומרים: אם שלי הוא פסח זה - ידיך משוכות משלך, ונמנית על שלי. ואם שלך הוא פסח זה - ידי משוכות משלי, ונמניתי על שלך.

קושי: לימא מתניתין דלא כרבי יהודה, דתניא:

	רבי יהודה	רבי יוסי
ואם יאמר הבית מהיות משה	מלמד שמתמעטין והולכין ובלבד שיהא אחד מבני חבורה קיים	ובלבד שלא יניחו את הפסח כמות שהוא

תירוץ: אמר רבי יוחנן: אפילו תימא רבי יהודה, כיון דאמר רבי יהודה: אין שוחטין את הפסח על היחיד - מעיקרא לאמנויי אחרינא בהדיה קאי, וכאחד מבני חבורה דמי.

חיזוק לתירוץ: אמר רב אשי: מתניתין נמי דייקא, דקתני: וכן חמש חבורות של חמשה חמשה. של חמשה - אין, אבל של חמשה וארבעה - לא, לאו משום דלא פייש חד מבני חבורה גביה? שמע מינה.

החבורות בהתחלה	11111	22222	33333	44444	5555
החבורות לפי הצעת המשנה	1234	12345	12345	12345	12345

משנה.

ערב פסחים סמוך למנחה לא יאכל אדם עד שתחשך. אפילו עני שבישראל לא יאכל עד שיסב. ולא יפחתו לו מארבע כוסות של יין, ואפילו מן התמחוי.

קושי: מאי איריא ערבי פסחים? אפילו ערבי שבתות וימים טובים נמי, דתניא:

רבי יהודה	רבי יוסי
לא יאכל אדם בערבי שבתות וימים טובים מן המנחה ולמעלה, כדי שיכנס לשבת כשהוא תאוה	אוכל והולך עד שתחשך

תירוץ 1: אמר רב הונא: לא צריכא אלא לרבי יוסי, דאמר: אוכל והולך עד שתחשך, הני מילי - בערבי שבתות וימים טובים, אבל בערב הפסח, משום חיובא דמצה - מודה.

תירוץ 2: רב פפא אמר: אפילו תימא רבי יהודה, התם בערבי שבתות וימים טובים - מן המנחה ולמעלה הוא דאסיר, סמוך למנחה - שרי. אבל בערב הפסח, אפילו סמוך למנחה - נמי אסור.

	ערב פסח	ערב שבת
ר' יהודה לפי רב פפא	מסמוך למנחה אסור	מן המנחה אסור

קושי על תירוץ 2: ובערב שבת סמוך למנחה שרי? והתניא:

רבי יהודה	רבי יוסי
לא יאכל אדם בערב שבת וימים טובים מתשע שעות ולמעלה, כדי שיכנס לשבת כשהוא תאוה	אוכל והולך עד שתחשך

תירוץ: אמר מר זוטרא: מאן לימא לן דמתרצתא היא? דילמא משבשתא היא?